

59 . Grădiștea de Munte (Grădiștea Muncelului) | Comuna: Orăștioara de Sus | Județ: Hunedoara | Punct: Dealul Grădiștii (Sarmizegetusa Regia) | Anul: 1994

Anul: 1994

Cod RAN: 90397.01

Perioade: Protoistorie

Epoci: La Tène

Tipuri sit: amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Gelu Florea, Gabriela Gheorghiu, Ioan Glodariu, Eugen Iaroslavschi

Instituții: Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Cluj-Napoca, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Cluj-Napoca

Șantierul arheologic Sarmizegetusa Regia

Raport

Cercetările întreprinse la Sarmizegetusa Regia în anul 1994 s-au desfășurat în trei sectoare distincte: pe terasa a VII-a A din zona hambarelor și atelierului de făurărie, pe terasa a XIV-a situată mai jos și la est de zona sacră și pe terasa a IV-a aflată în interiorul fortificației. Săpăturile efectuate pe prima și pe ultima dintre terasele menționate le-au continuat pe acelea din anii precedenți.

Terasele VII A și VII B au fost amenajate mai sus și spre sud-vest de terasa a VIII-a, cunoscută grație marelui atelier de făurărie. Cercetările recente au afectat numai terasa VII A. Coroborând rezultatele săpăturilor efectuate pe terasa amintită se poate conchide că toate construcțiile descoperite acolo se eșalonează în trei etape. Primele, care aparțin nivelului I, au fost demontate de daci, încât din ele nu s-a păstrat aproape nimic în pofida stratului distinct căruia îi aparțin.

În faza a doua s-a procedat la o nivelare masivă a terasei soldată și cu înălțarea ei. Pe acest nivel s-a construit marele hambar cu pereții din lemn și cu blocuri de calcar la bază. Inventarul lui, care consta cu precădere din vase de provizii, mei și grâu carbonizate, se datează pe durata secolului I e.n. și la începutul celui următor. Hambarul a fost distrus prin incendiere, foarte probabil la cucerirea Sarmizegetusei.

Contemporană cu el este o construcție adâncită în pământ (circa 0,40 m.), cu pietre de micașist la bază și cu pereții din lemn, amenajată la vest de hambar. Ea a fost cercetată doar parțial, încât deocamdată se poate afirma că măsoară circa 8 m. în lungime și că în partea de sud avea probabil un pridvor larg de 2 m. Altă construcție abia sesizată în 1994 se află la sud de hambar și, spre deosebire de precedentele, pe lângă obișnuita ceramică, conținea un lingou de fier, patru topoare, o teslă mică și un vârf de pilum. Parțial pe această construcție și în afara ei, spre vest și sud s-a găsit o aglomerare de piatră de micașist contemporană cu ultimul nivel (al treilea) existent și cu cele două cuptoare cercetate în anul precedent. Constatările succinte expuse până acum impun extinderea săpăturilor pe întreaga suprafață a terasei.

Pe terasa a XIV-a a început cercetarea unei locuințe incendiate, cu pereții din lemn și cu câteva blocuri de calcar la bază. Stratigrafia terasei indică o amenajare de anvergură a terenului înainte de ridicarea locuinței, iar materialele descoperite demonstrează că din ea au fost evacuate piesele de inventar de care proprietarii aveau nevoie înainte ca ea să fie distrusă prin incendiu. Până la săparea ei integrală este de adăugat doar că din dărâmături s-au recuperat fragmente de tencuială cu decor în relief, cu caneluri și chiar vopsite. Ceramica aparține sec. I e.n.

Pe terasa a IV-a a continuat săparea cisternei amenajate în apropierea zidului de incintă al cetății dacice stabilindu-se dimensiunile sale: lungimea de circa 9 m., lățimea de 7,20 m. și înălțimea pereților căptușiți cu lemn de minimum 1,20 m. Podina cisternei cu placajul din lemn urmează să fie dezvelită integral în anul viitor. Cele două nivelări romane ale terasei au antrenat odată cu pământul provenit din interiorul cetății o mulțime de obiecte: ceramică dacică și romană (inclusiv pictată, amfore fragmentare, opaițe fragmentare),

țigle, olane, lupe de fier, fragmente de vase din sticlă, un altar fragmentar, foi de mică utilizate la ferestre ș.a.m.d. Capacitatea cisternei în condițiile în care înălțimea pereților ei era minimum de 1,20 m. ajunge la circa 70 mc. Constructiv, ea se apropie de aceea de pe Valea Chișetoarei, iar amenajarea ei s-a făcut în perioada dintre cele două războaie cu Traian.

Informații suplimentare online

[Raportul 87 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
